

беше написано това токмо съ іоты, колко щеше да бъде по-неудобовразумително. Добрі те законні праватъ добрі те граждани, а лоші те лоші те. Но азъ увѣравамъ таковыя, защо, колкѣ е нимъ по неудобовразумително мое съ еднѣ іотѣ лоші те лоші те, два пѣти толко быва мнѣ по неудобовразумително нишноє съ съ двѣ іоты *) лоши те лоши те, ако не мыслимъ разѣмъ на гдѣ отхожда: Ако ли мыслимъ разѣмъ на гдѣ стхожда, или бы было съ і написано или съ И, весьма добръ познавамъ, кое е Подлежащее и кое сказуемо: сирѣчь, кое дѣйствиѣва и кое страда.

Еще нека помыслатъ таковѣи, отъ гдѣ бы разѣмѣли снѣ, кое е Именителнѣ и кое Винителнѣ въ томъ прилѣжкѣ, ако имъ го предложи нѣкои не написанъ, но съ живъ гласъ, кога то не можатъ да видатъ, гдѣ е И; и гдѣ Ы;

За писѣваемыя же вредъ реченій И и Ы, що да речемъ; нека помыслатъ сами, да ли знаатъ камикъ защо се пише съ съ И, а не съ съ Ы; и крыемъ защо се пише съ съ Ы, а не съ съ И или і; и ще видатъ явно, защо основатели азыка нашего отъ произволеніа са употребили тѣя бѣквы въ тѣхъ реченіахъ. А нѣе ги употреблаваме отъ преданіа, произносяще ги не разнѣ отъ і.

*) Защо И не е дрѣго, но двѣ ІІ съ съ еднѣ чертицѣ на средѣ соединени.